

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

děkujeme všem za podporu při oslavě 20 let Adopce na dálku, květnový rodinný festival na Vyšehradě se moc vydařil... Díky za krásnou atmosféru. Na straně 6 najdete pár fotografií. Slavíme 20 let programu podpory vzdělání, 20 let krásných a inspirativních příběhů. Pošlete to dál - podpora vzdělání má smysl! Sdílejte své příběhy, fotografie, dopisy... Podělte se o své zkušenosti. Staňte se také adoptivními rodiči a dejte dětem v Keni naději na lepší budoucnost.

Rádi se s vámi potkáme během léta i na dalších festivalech a akcích po celé České republice, těšit se můžete vždy na Férový obchůdek a workshopy s africkou tematikou. Více najdete na www.AdopceAfrika.cz nebo www.facebook.com/CentrumNarovinu. Krásné léto, prázdniny, dovolené...

Za Centrum Narovinu

Simona Heřtusová

simona.hertusova@adopceafrika.cz

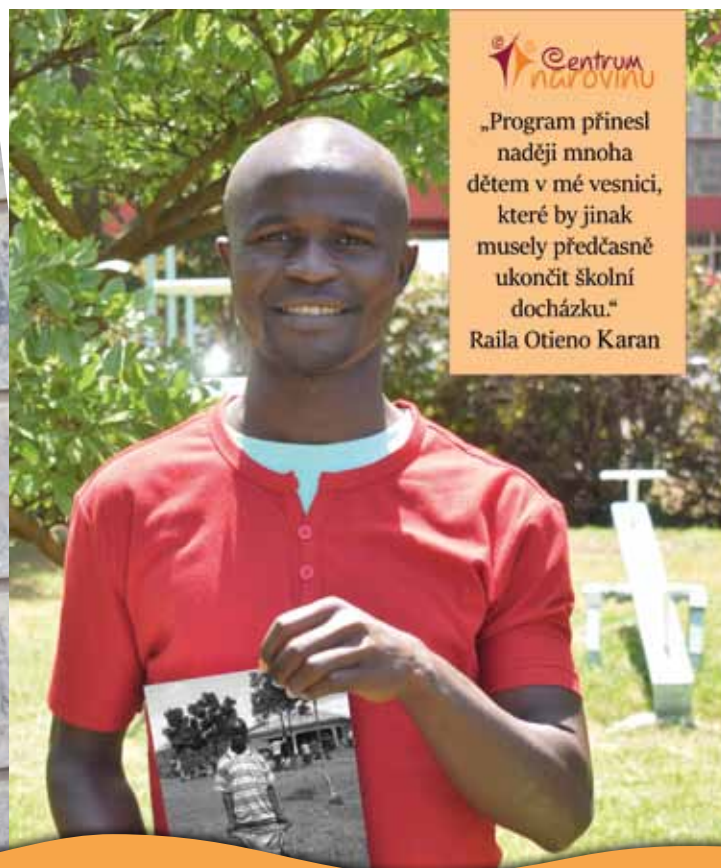

Slavíme 20 let Adopce na dálku

Slavíme 20 let krásných příběhů, kdy jsme díky podpoře vzdělání pomohli dětem v Keni vystudovat vysněné školy, strávili dětství se svými vrstevníky, rozšířit si obzory... Dnes už jsou dospělí, mají své vlastní rodiny, zaměstnání, zapojují se jako dobrovolníci a posílají to dál... Slavte s námi. **Podpořte vzdělání jednoho konkrétního dítěte i vy a dejte mu naději na lepší budoucnost, děkujeme.** Databázi dětí a bližší info najdete na www.AdopceAfrika.cz

Líbí se vám projekt podpory vzdělání dětí v Keni, ale momentální situace vám nedovoluje adoptovat si na dálku některé z dětí? Přesto byste je rádi finančně podpořili? Můžete tak učinit prostřednictvím Klubu přátel Adopce afrických dětí a poslat jednorázovou částku, anebo posílat pravidelné či nepravidelné částky během celého roku. Číslo sbírkového účtu je 107-6829480277/0100, Praha 5. Variabilní symbol Klubu přátel je 800.

Předem děkujeme za vaši podporu a pomoc!

Kdo tvoří tým Centra Narovinu?

Představujeme novou posilu v pražské kanceláři

Jmenuji se Eva Jedličková a původně pocházím z Vysočiny z malé vesničky u Telče. V předchozích letech jsem hodně cestovala a také žila delší dobu v Anglii. Pro Centrum Narovinu jsem příležitostně překládala jako dobrovolník a nyní nastupuji jako administrativní podpora zajištění projektu. Budu zpracovávat zdravotní pojištění a komunikovat s koordinátory. Jsem moc ráda, že mohu být členem úžasného týmu, který podporuje a zlepšuje životní úroveň tolika dětí. Mým velkým koníčkem je cestování (zejména backpacking), nemám ob-

líbenou destinaci, protože si myslím, že každá země je krásná a má co nabídnout. Příroda, kultura, životní styl a tradiční kuchyně. Věřím, že poznávání nových zemí a lidí obohacuje osobnost a člověk si mnohokrát uvědomí, že může být vděčný za to, co má (zejména v rozvojových zemích). Důležitou roli v mém životě má také yoga, která mě mnohému naučila. Ráda jezdím na kole, přečtu si zajímavou knížku, nebo se podívám na dobrý film. Moje velká výzva za poslední rok je naučit se španělštinu.

Klub přátel adopce

Z účtu Klubu přátel adopce, kam lidé mohou přispívat pravidelnou i nepravidelnou částkou pod v. s. 800, a kam jdou i přeplatky, které nám věnovali „adoptivní rodiče“ z ukončených adopcí, jsme v druhém školním období 2022 podpořili celkem 46 dětí, které přišly o podporu svého dosavadního „adoptivního rodiče“ a nebo na svého „prvního adoptivního rodiče“ teprve čekají. Celkem se jedná o částku 208.800,- Kč a 1.540 EUR.

Za věnované částky na Klub přátel adopce velmi děkujeme.

Hana Jodasová

Představujeme děti, které můžete podpořit ve vzdělání:

William Awino Ombalo (ID 52672) má tři sourozence, rodiče jim zemřeli. William rád hraje fotbal a volejbal. Ve škole ho baví svahilština, matematika, fyzika, chemie a dějepis. Rád by se stal právníkem. V roce 2022 by měl končit 4. ročník střední školy a hlásit se na navazující studium.

Pokud chcete podpořit Williama, kontaktujte prosím koordinátorku Moniku na monika.hubickova@adopceafrika.cz.

Anna Adhiambo (ID 51336) chodí do školy Island of Hope na ostrově Rusinga. Vychovává ji babička, která se snaží uživit prodejem dříví na otop. Anna bydlí s 6člennou rodinou v hliněném domku ve dvou místnostech. Dívka je zdravá.

Pokud chcete podpořit Annu, kontaktujte prosím koordinátorku Standu na stanislav.svacek@adopceafrika.cz.

Lucy Anyango Okongo (ID 51685) pochází z polygamní rodiny. Lucy a její mladší sestra žijí v domě s dalšími 9 nevlastními sourozenci. Jejich rodiče se také starají o 10 sirotků, kteří žijí ve vedlejší domě. Matka prodává ryby a otec je koordinátorem projektu. V roce 2022 chodí Lucy do 3. ročníku na střední škole Island of Hope Humanist Mixed Boarding School.

Pokud chcete podpořit Lucy, kontaktujte prosím koordinátorku Lucii na lucie.valtova@adopceafrika.cz.

Druhá vlna zdravotního pojištění

I letos mají adoptivní rodiče možnost zapojit adoptované děti do programu Zdravotního pojištění. První vlna pojištění už proběhla, ale stále je možné dítě pojišťovat na období od srpna 2022 do května 2023, a to zasláním částky 1 500 Kč (60 EUR) na náš účet do 27. 7. 2022. Jako variabilní symbol uveďte číslo 6 + číslo „vašeho“ dítěte (tj. např. 641023).

Účet v ČR: 19-1460510217/0100 (účet ČR v EUR: 35-3076360217/0100, IBAN: CZ50 0100 0000 35307636 0217, BIC: KOMBCZPP, účet na Slovensku v EUR: 4001055909/7500, IBAN: SK137500000004001055909, BIC/SWIFT: CEKOSKBX).

Pokud byste chtěli uhradit zdravotní pojištění i pro příbuzné vašeho adoptovaného dítěte, prosím kontaktujte naši kancelář.

Pojištění dětem zajišťuje:

- 1) kompletní preventivní prohlídku včetně krevních testů na HIV (za předpokladu, že s testy bude rodina souhlasit);
- 2) sledování HIV pozitivního pacienta (zajištění léků a všech potřebných informací);
- 3) informace o prevenci obvyklých onemocnění;
- 4) úhradu nákladů na ošetření a léky v případě hospitalizace (na zajištění lékařské péče u závažnějších stavů, které vyžadují pobyt v nemocnici, a to i v případě úrazů a nehod, do maximální částky 150 000 KES /keňských šilinků za rok);
- 5) úhradu nákladů na ošetření a léky v případě ambulantního ošetření u lékaře do maximální částky 10 000 KES za rok (týká se také specializovaných vyšetření, například zubní a oční vyšetření).

Děkujeme Vám předem za podporu dětí i po zdravotní stránce, protože zdravotní pojištění je pro ně tím nejlepším dárkem!

Další z běžných nemocí je měňavka (též améba) způsobená parazitem Entamoeba. Možná ji znáte pod lidovým názvem úpla-

vice. Může postihnout kohokoliv, avšak nejčastěji se vyskytuje u lidí se špatnými hygienickými podmínkami. Lidé se většinou nakazí požitím fekálně kontaminované potravy a vody. U těch, kteří onemocní, mohou příznaky zahrnovat silnou bolest žaludku, krvavou stolicí a horečku. Jen vzácně napadne játra a vytvoří absces (shromáždění hnisu). Často dostáváme zprávy z Keni, že naše děti touto nemocí onemocněly, hlavním důvodem je, že spousta rodin používá vodu z jezera, která může být kontaminovaná tímto parazitem. Onemocnění se nejčastěji léčí vhodnými léky, dále je nutno dbát na dietu a doplnění tekutin, což však v Keni není jednoduché. Díky zdravotnímu pojištění jsou děti léčeny včas a mohou tak předejít těžkému průběhu nebo trvalým následkům. Moc děkujeme!

Eva Jedličková

Extra podpora dětem v Keni

Tentokrát bych chtěl napsat o extra platbách něco trochu jiného, než jako obvykle uvést jejich počet a hodnotu, a vypsát, co vše se za ně podařilo nakoupit, a tím ulehčit život rodinám v Keni nebo přinést radost adoptovaným dětem. Tentokrát mám na mysli příběh, který se udál v minulém roce. Dostali jsme do kanceláře informaci od našeho keňského koordinátora, že jeden chlapec z programu Adopce na dálku měl nehodu a velmi vážně si poranil oko. V nemocnici mu provedli vyšetření a řekli jeho rodičům, že je potřeba operace nejlépe do dvou dnů, jinak chlapec o oko přijde. Operace oka však byla tak drahá, že si to jeho rodiče vůbec nemohli dovolit. Požádali tedy našeho koordinátora, zda by nemohl pomoci adoptivní rodič. A tady začal boj o chlapcovo oko. Museli jsme kontaktovat adoptivního rodiče, který žije ve Švýcarsku. Telefonicky nám potvrdil, že chlapci operaci zaplatí. Peníze však s ohledem

na víkend mohli přijít nejdříve v pondělí nebo v úterý, ale my je potřebovali mít již v pondělí ráno v Keni na ostrově Rusinga, kde se tato událost přihodila. Přesvědčili jsme naši účetní, aby peníze vyplatila bez toho, že by peníze byly do Keni převedeny. Byl to pro nás všechny tak trochu risk, ale chlapcovo oko nám za tento risk stálo. Vše dobře dopadlo, peníze byly vyrovnány a chlapcovo oko se podařilo zachránit. Všem nám zůstal dobrý pocit v duších.

Zdeněk Mocek

Dobrovolnictví na Rusinga Island díky projektu OU Aid

Rády bychom se s vámi podělili o naše zážitky a zkušenosti s dobrovolnictvím na Rusinga Island. Jsme Kačka a Zorka, studentky Pedagogické fakulty Ostravské univerzity, které díky projektu OU Aid dostaly možnost stát se na šest týdnů součástí úžasné komunity Centra Narovinu.

I díky zaměření studia je pochopitelné, že většinu času trávíme právě s dětmi. Primární náplní naší práce je tvorba volnočasových aktivit pro děti ze sirotčince. Říká se, že opakování je matka moudrosti, proto se snažíme navázat na práci předšlých dobrovolníků, s dětmi pracujeme a opakujeme např. i témata jako základních hygienické návyky, naše tělo nebo základy slušného chování. Největší pozornost však věnujeme aktivitám, které nenásilnou formou dětem představují důležitost spolupráce a komunikace. Místní děti, často s ne příliš jednoduchou historií, mají ukotveno spíše soutěžení, a to se snažíme změnit. Stejně jako soutěžení se snažíme změnit jejich přístup k dobrovolníkům, tak aby naši práci nepovažovali za samozřejmost.

Velký úspěch slaví i aktivity podporující rozvoj jemné motoriky. Především večer před spaním často vyrábíme a tvoříme. I přesto, že někdy je těžší dětem pravidla a principy her vysvětlit, jsou naše dny zkrátka plné sportu, tvoření a zábavy.

V době, kdy jsou „naše děti“ ve škole, se zapojujeme do výuky v mateřské školce. Keňský školní systém je poněkud odlišný než ten náš. I výuka ve školce tady probíhá jinak, než bychom očekávaly. Děti mají klasické vyučovací bloky, pracují v lavicích a paní učitelka jim předává např. základy matematiky, angličtiny, agriculture atd. Naší náplní práce je pomoc paní učitelce a příprava aktivit korespondující s věkem dětí. Snažíme se však neochudit ani nejstarší studenty. Se středoškoláky pořádáme workshopy a semináře.

Troufáme si říci, že naši přítomnost oceňují jak sociální pracovníci a učitelé, tak také ostatní zaměstnanci. Snažíme se pomáhat také v kuchyni při servírování snídaní, obědů a večeří.

Vděčnost všech pracovníků je vidět na první pohled. Nesetkali jsme se s jedinou výtkou. Naopak jsme se všemi našly společnou řeč a alespoň částečně předaly „evropský“ pohled na chod celé organizace, které dokáží každodenní práci alespoň částečně usnadnit.

I přesto, že jsou naše kultury a životy tolik odlišné, učíme se od sebe navzájem. Pro nás je místní život stejně obohacující jako každá informace, která se dostane k místním. Není divu, že mezi nejděčnější aktivity patří společné čtení dopisů, které zasílají adoptivní rodiče či školy. Děti jsou velmi svědomité a rády se učí nejen o Česku. Tímto bychom také chtěly poděkovat všem adoptivním rodičům a sponzorům, kteří nám díky dopisům umožňují prožívat s dětmi krásné chvíle.

Poslední velký úkol, který jsme si před odjezdem daly, se týká výmalby jídelny, která slouží také jako společenská místnost. Všichni zde tráví mnoho času, a proto nám přišlo líto, aby místnost působila smutně až neupraveně. Není však v našich silách dokončit výmalbu celého areálu, a proto bychom byly velmi rády, kdyby v této iniciativě pokračovali i dobrovolníci, kteří přijedou po nás.

Náš odjezd se sice rychle blíží, ale my doufáme, že se jednoho dne na Rusinga s místními znovu setkáme.

Kateřina Hemzová a Zora Dušková

Návštěva adoptivních rodičů v Ostrově Naděje

Zdravíme všechny nynější adoptivní rodiče, budoucí či potenciální, ale samozřejmě také všechny ostatní, kteří obdivují, stejně jako my, odvedenou práci této organizace Centrum Narovinu.

Rádi bychom se s Vámi podělili o náš krátký, ale úžasný pobyt mezi dětmi na Ostrově Naděje. Já, partner a můj táta, který je momentálně adoptivní rodič dvou chlapců Nelsona a Zdeňka, jsme vyrazili na cestování po Keni a samozřejmě nám přišlo úžasné, že tento výlet můžeme spojit i s návštěvou chlapců.

Zpočátku jsme si mysleli, že pozdravíme kluky, vezmeme je někde na oběd nebo na výlet, a tím to skončí, protože všichni budou mít vlastní program. Mysleli jsme si, že škola bude mít pár budov a maximálně 200 dětí, ale momentálně je tam 500 dětí, což je podle nás neuvěřitelné číslo.

Nakonec jsme ve škole strávili celé tři dny a kdybychom mohli, zůstaneme déle. Měli jsme to štěstí, že jsme poznali skvělou Danu, která to celé založila a za to má náš obdiv. Jak to tam s námi celé procházela a ukazovala nám jednotlivé budovy a jejich sponzory, hned nám bylo jasné, že to není jen o postavení a provozování školy. Tady se řeší mnohem víc. Od zdravotnictví přes výrobu klecí na chov ryb k prodeji, aby se dětem

mohlo nakoupit jídlo ve škole až po problém s pitnou vodou a ještě mnohem dál.

Během těchto tří dnů jsme byli navštívit pár vyučovacích hodin (mají i učebnu informatiky a to jsme vážně zírali), pomáhali jsme připravit svačinu, poobědvali jsme s dětmi, nachomýtlí jsme se u hodiny vaření vajec a naše kluky jsme vzali na výlet lodí a pak na oběd.

Byli jsme tam jak tři Alenky v říši divů. Nikdy jsme si nedokázali představit, co všechno tato organizace dokázala. Jako zdravotníka mě samozřejmě uchvátilo zdravotnické centrum, kde probíhají běžné ambulantní prohlídky, očkování, testování, porody, léčba TBC, malárie atd. Zvládli sehnat i sanitku!

Všechny tyto věci, které nám připadají běžné, tam opravdu běžné nejsou a to, že to děti mohou mít a naučit se vše správně používat a vnímat, je pro ně neskutečná příležitost, aby to někde dotáhli.

Za úžasnou zkušenost moc děkujeme a těšíme se, že od teď budeme součástí projektu.

Hedvika a Michal

Slavíme 20 let programu Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku

21. května jsme oslavili 20 let programu podpory vzdělání Africkým festivalem na Vyšehradě. DĚKUJEME Tvůrčí Africe a Národní kulturní památce Vyšehrad za obrovskou podporu a spolupřítomnost nádherné atmosféry.

Velké poděkování patří i všem vystupujícím AneboAfro, KAT Bent L'Amor, ACA - African Culture and Art, Sahar, Divadlo Fígl, Meet Your Street, Leonardo Teca, Marie Imbrová, program byl opravdu pestrý...

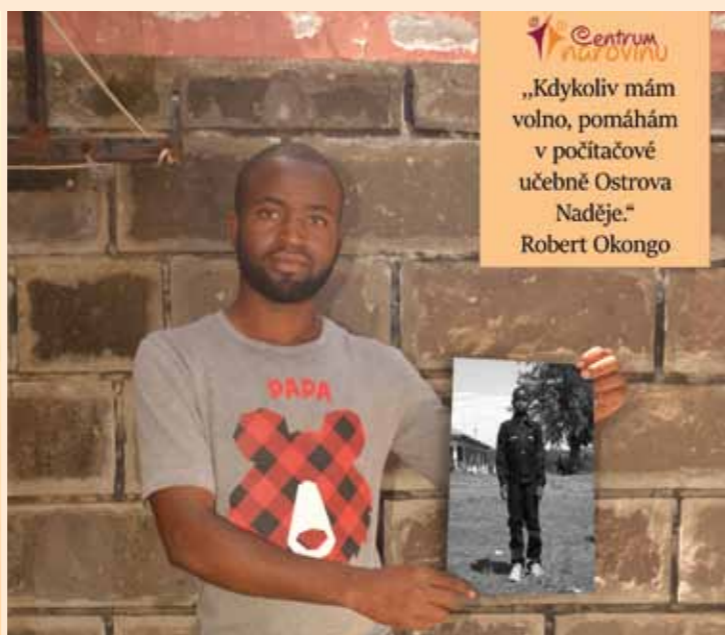
Děkujeme i všem úžasným dobrovolníkům z Centra Narovinu, kteří bavili děti u afrických workshopů...

A velké poděkování patří i vám všem, že jste přišli s příjemnou atmosférou, koupili si něco pro radost a podpořili svým příspěvkem smysluplné projekty. Výtěžek z hroší stezky, narozeninové tomboly a Férového občůdku podpořil vzdělání dětí Ostrova Naděje na Rusinga Island v Keni nádhernou částkou 20000,- Kč.

www.AdopceAfrika.cz

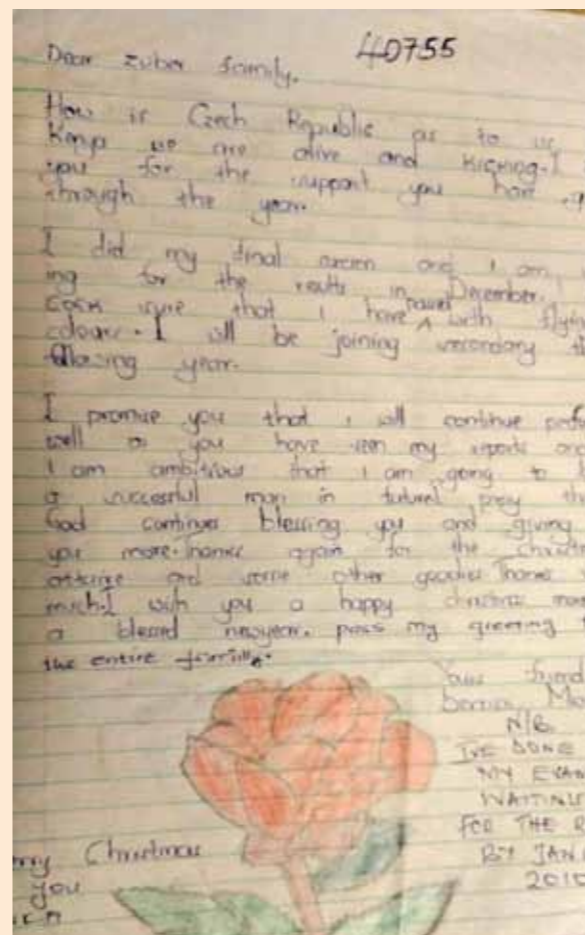
„Díky programu jsem vystudovala cestovní ruch na univerzitě a nyní spolupracuji s několika hotely a organizacemi.“
Faith Ndunge

„Kdykoliv mám volno, pomáhám v počítačové učebně Ostrova Naděje.“
Robert Okongo

Derrick – veselý chlapec, který si jde za svým snem

V roce 2008 jsme se jako rodina rozhodli zapojit do programu Adopce na dálku. Na stránkách Centra Narovinu byly fotky dětí, které potřebovaly nové sponzory, protože ti dosavadní již z nějakého důvodu nemohli přispívat.

Derrick nám padl do oka, především jeho rozsmátý obličej na fotce se psem. Vypadal jako veselý nebojácný klouček, který by to mohl dovést daleko. Dozvěděli jsme se, že žije se svou maminkou a sestrou a že rodina nemá dostatek prostředků na školu a potraviny. Derrick byl zároveň téměř ve stejném věku jako já, tak jsme se rozhodli, že mu pomůžeme se školní docházkou a dalším vzděláním a potřebami.

V prvním dopise bylo vidět, že je to chytrý kluk, vysvědčení bylo také velmi pěkné, byl tehdy již v osmé třídě a svěřil se, že by chtěl dál studovat. Díky svým výsledkům se dostal na dobrou střední školu. Už to byl ohromný úspěch a vůbec nás nenapadlo, že nakonec bude pokračovat až na univerzitu.

Protože rodiče anglicky moc neumí, dopisy jsem jim překládala a později i sama psala, byl to skvělý trénink. V průběhu let jsme viděli, jak se Derrickova angličtina také lepší a jeho projev zdokonaluje. Neplánovali jsme posílat žádné velké dárky, ale přesto jsme během let Derrickovi poslali například psací potřeby a sešity, knížku a později jsme poslali příspěvek na notebook. Vždy bylo potěšením obdržet od něj dopis s fotkou s naším dárkem či obrázkem a poděkování. Od Derricka jsme postupně získali mnoho fotografií, i jemu jsme zaslali několikrát fotku naší rodiny. Také jsme dostali několik milých dopisů od jeho maminky.

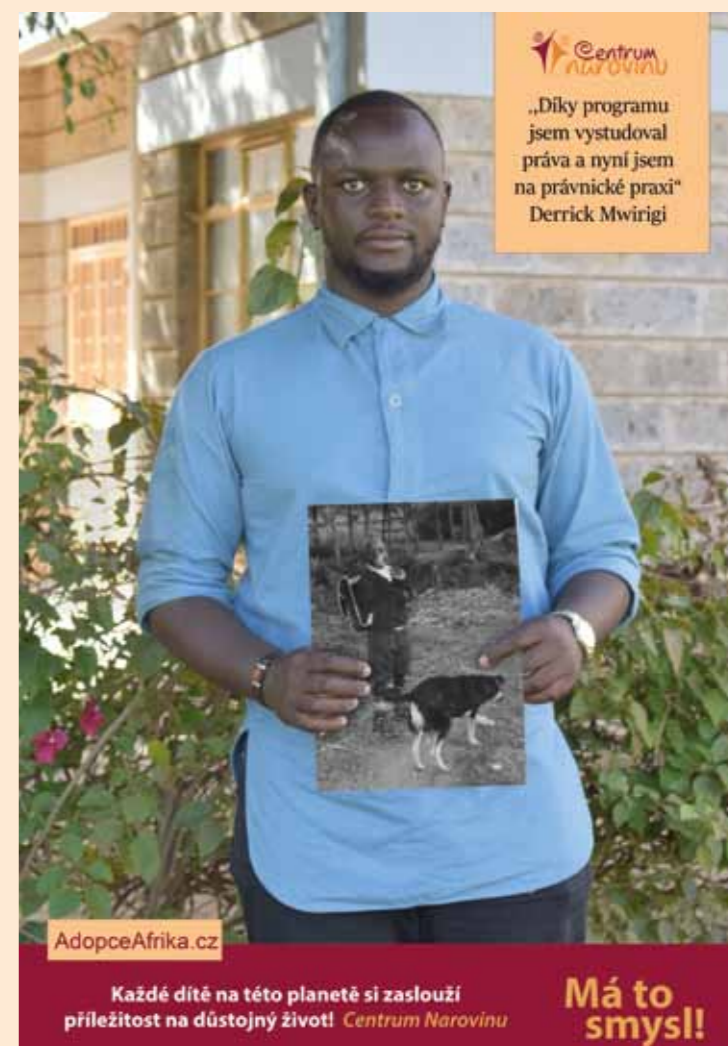
Pozorně jsme sledovali Derrickovy výsledky ve škole a drželi palce, aby byl úspěšný při studiu na střední škole. Byli jsme velmi příjemně překvapeni, když se dostal na vysokou školu a překonal všechny překážky a náročné předměty. Již od střední školy psal, že se chce stát právníkem a pomáhat lidem. Velmi

jsem mu fandil a byli na něj hrdí. Věděli jsme, že podporovat středoškoláka a později i vysokoškoláka bude finančně více náročné, ale nemohli jsme ho jen tak opustit. Rostl a dospíval nám před očima a já s ním. Z Derricka se postupně stal dospělý a vyzrálý muž, který si plně šel za svým cílem a předčil naše očekávání.

V posledních letech se komunikace zpomalila i kvůli pandemii Covidu, ale podařilo se s Derrickem navázat spojení přes email a sociální síť LinkedIn.

Věřím, že se s Derrickem jednou potkám.

Monika Zuberová
Praha 2022

Spolupráce Gymnázia Třeboň s Centrem Narovinu

Dvě nadšené dívky, dvojčata, mi ukazují článek v časopisu Květy o adopci v Indii. Ten den ho přinesly do třídy, aby se zeptaly svých spolužáků, jestli by nestáli o to, zapojit se do adopce na dálku. Třída nadšeně souhlasila a jejich třídní učitelka pomohla vyřídit prvotní administrativu a i veškerou další. V hodinách angličtiny se překládaly první dopisy. Je školní rok 2000/2001. Tedy pokud si vzpomínám správně, stále ještě nemáme dohledán přesný začátek adopce na naší škole, který byl v prvopočátku spojen s Arcidiecézní charitou v Praze. Tento počín jedné třídy oslovil i další, které se postupně přidávaly podle zájmu a nadšení.

V roce 2009 začala spolupráce s Centrem Narovinu a ta trvá bez přerušení doposud. Adopce keňských dětí má u nás různé formy. Někdy si dítě adoptuje třída jako celek, jindy jen několik studentů z několika tříd se propojí společnými silami buď za koordinace Studentského parlamentu, nebo jen díky podpoře třídních učitelů - vše pod taktovkou koordinátora dobročinnosti z řad učitelů. Ke studentům se též přidali všichni učitelé.

V letošním školním roce jsme podpořili čtyři adoptivní děti:

Ronnyho (10. rok adopce, SŠ), Briana (9. rok, VŠ), Davida (5. rok, SŠ) a Edwina (SŠ), jehož adopce byla ukončena letos na jaře po 10 letech. Doba covidu byla pro nás v oblasti adopce vlastně velkým přínosem. Díky on-line propojení se nám podařilo uskutečnit projekty, o kterých jsme původně ani neuvažovali. Náš velmi komunikativní, studijně nadaný a organizačně schopný Brian funguje v on-line režimu tak, že se s ním adoptivní třída může sejít přes Teams během školního roku. Jeho nesmírné úsilí ve studiu na vysoké škole zaujalo další studenty a učitele tak, že se rozhodli podpořit jeho studium v druhém ročníku medicíny na univerzitě v keňské Kabiange a pokrýt celkové finanční náklady jeho vysokoškolského vzdělání.

Díky on-line setkáním, která Centrum Narovinu pořádalo v době covidu, se nám podařilo zúčastnit se projektů, kvůli kterým bychom se do Prahy nevypravili. Díky nadšeným učitelům jsme objevili tzv. Férový obchůdek a pokusili se do něj též zapojit. Proběhl poprvé tento rok před Vánocemi a letos na jaře. Zájem byl větší, než jsme vůbec očekávali, prodalo se zboží za více než 25 000 Kč a již nyní máme další koupěchtivé zákazníky čekající na další „vánoční keňskou nabídku“. Velmi rádi jsme též využili nabídky na on-line propojení se žáky z komunitního centra Ostrov Naděje, které moderovala paní Feminová. Vše bylo završeno i písní ve svahilštině, což byl pro nás nevšední zážitek. V neposlední řadě využíváme též nabídky paní Heřtusové k přednáškám o Centru Narovinu. Přednášky jsme uskutečnili též v době covidové - on-line formou a nyní již opět prezenčně. Všem zájemcům o činnost Centra Narovinu bych velmi ráda doporučila tuto informativní přednášku včetně skvěle zpracovaného dotazníku Na co svět má a nemá. Posлуhače přivede k hlubšímu zamyšlení nad tím, jak žijeme.

Lenka Kopečková, Gymnázium Třeboň